

РЕШЕНИЕ
28.07.2009Г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО
ОТДЕЛЕНИЕ, 98 състав, в открито заседание на дванадесети юни
две хиляди и девета година в състав:

Районен съдия : Мариета Райкова

При участието на секретаря Ира Бакърджиева, като разгледа докладваното от съдия Райкова н.а.х.д. 1292 по описа на съда за 2009г., за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Нова телевизия- Първи частен канал“ЕАД , представлявано от Изпълнителния директор Якоб Андерсон против Наказателно постановление № 5 от 08.01.2009г, издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева за нарушение на чл.17 ал.2 вр.чл.10 ал.1 т.6 от Закона за радиото и телевизията.

В жалбата се сочи, че направените констатации са неверни и неправилни, като подробно се анализира целта на предаването “Малката сестра”, както и че поканените в него лица не употребяват противоречащ на “добрите нрави “ език, а език, характерен за определени групи от българите. Намира, че изваждането на определни кадри извън контекста на предаването е довело до промяна на смисъла, идеята и темата на предаването и съответно- до неправилно приложение на разпоредбата на чл.17 ал.2 от ЗРТ. Подробно се анализира същността на понятието “добри нрави”. Отделно се сочат и допуснати процесуални нарушения- неточно полагане подписа на наказващия орган върху наказателното

постановление, като и нарушение при прилагането на разпоредбата на чл.126 ал.2 от ЗРТ.

Въззиваемата страна чрез надлежно упълномощен процесуален представител счита, че обжалваното НП е законосъобразно и правилно като безспорно е установено нарушение на чл.17 ал.2 от ЗРТ.

Софийски районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, провери изцяло атакуваното наказателно постановление, като приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.09.2008 от 23.50.54 до 00.50.19 часа на 30.09.2008 по програма "Нова телевизия" на "Нова телевизия-Пърчи частен канал" ЕАД било излъчено предаването "Малката сестра" с водеща В.Райкова. Гости на предаването били участници в предишен сезон на "Биг Брадър"- Панайот, Пеньо-Парис и Радо.

След преглед на записа на предаването, актосъставителят преценил, че с излъчване на кадри от предаването, в което участниците употребяват нецензурни думи, позволяват си незачитане на човешкото достойнство и подбуждат към ненавист въз основа на полов признак, операторът "Нова телевизия- Първи частен канал"ЕАД е допуснал разпространение на предаване, противоречащо на добрите нрави.

На 11.12.2008 експерт при Съвета за електронни медии съставил на жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение № 86 за нарушение на чл.17 ал.2 във връзка с чл.10 ал.1 т.6 от Закона за радио и телевизия.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение, при пълна идентичност на описаното, било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Горепосочената фактическа обстановка се извежда от събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства.

След преценка на същите съдът намери, че при съставяне на акта за констатиране на нарушението и при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяна на последното. Твърдението, че отсъства подпис на представляващия наказващия орган върху наказателното постановление, тъй като положения такъв е едва след цялостния текст, включващ и поканата за доброволно изпълнение, е несъстоятелно. Няма съмнение, че такъв акт е издаден и е налице воля за обективизирането му с всички произтичащи от това правни последици. Ако жалбоподателят считаше противното, едва ли би предприел обжалването му по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Разглеждайки спора в материалноправния му аспект, съдът намира, че правилно е ангажирана административната отговорност на жалбоподателя. Сочената като нарушена разпоредба на чл.17 ал.2 във връзка с чл.10 ал.1 т.6 от ЗРТ гласи, че радио- и телевизионните оператори са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на добрите нрави.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че понятието "добри нрави" е неопределяемо. Разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. Философията на правото възприема като съдържание на понятието "добри нрави", т.нар. "официален морал" - съвкупността от нравствени възгледи и ценности, морални норми, произтичащи и съдържащи се в позитивното право на дадена държава, предопределящи оценъчното съдържание на правните норми. Този морал се гради на базата на житейския опит и мъдрост и в най-общ план се тълкува, че добро е всичко позволено от правото, а зло - всичко забранено. Действително, така възприети "добрите нрави" са в една или друга степен безспорни изражения на човешки права и интереси, които се приемат от по-голямата част от обществото, но съдът не смята че е трудно да се извлекат универсалните ценности, тези които са производни на човешките права и в които намира израз балансът между индивидуални и обществени измерения на правата, а именно тези които отразяват общоприетите представи за добро и зло.

Коментираното административно нарушение се е изразило в разпространяването на предаване с прояви на незачитането на човешкото достойнство и подбуждането към ненавист на полов признак, като за изразна форма е употребен и нецензурен език, и то без използвания от съда критерий да е граничен и субективен. Процесните кадри са с негативна насоченост, посочващи взаимно унижаване на участниците в предаването на полов признак, размяна на обидни реплики и жестове със сексуален смисъл, както и действия, свързани с отричане и заклеймяване половата ориентация на един от участниците / Пеньо-Парис/, насърчаване агресията на другия на същия този полов признак / Панайот/ и несъзнавата от третия подигравка със собственото му поведение / Радо/. Тези кадри са проява на поведение, демонстрираща как може да се унижи човешкото достойнство, като при това му бъде придаден приемлив и дори забавен смисъл /след като самата водеща демонстрира непридуденост и забавление от случавщото се/. Възниква

интересния въпрос щеше ли да бъде излъчено предаването с конкретните кадри, ако обидните реплики на Панайот бяха отправени към водещата и действията на Радо / отъркване на задните му части / бяха по лицето на водещата или например -на продуцента на предаването. Реторичността на въпроса цели единствено да посочи, че критерия за човешко достойнство следва да е общовалиден и не зависи от социалната, интелектуална или каквато и да е било представителна група от българското население, каквато косвена теза /чрез твърденията за употребения език като непротиворечащ на добрите нрави/ се опитва да застъпи жалбоподателя. Това което собствените ни представи за морал не допускат за накърняване на себеоценката ни , следва да е критерии и за другите личности от обществото, независимо от социална група, пол, религия, дори интелект.

Не може да се сподели и твърдението, че всъщност предаването има за цел да представи мнението на различни хора, като съответно даде възможност на зрителите да отсеят разликите между доброто и злото, както и да преценят и приемат различните и многообразието от отношение и мнения. На първо място – съобразно чл. 4 ал.2 от Конституцията на Р.България държавата гарантира достойнството на личността и в този смисъл целите на едно предаване не могат да бъдат за сметка на гарантираните конституционни права на гражданите , да нарушават свободите и правата на отделната личност, заради обществения интерес. Обстоятелствата, които се обсъждат между участниците в предаването, взаимните нападки и начинът, по който се дискутира темата за сексуалния контакт между Панайот и Парис, рефлектират върху представата, че обсъжданото е подходящ модел за поведение, който самият зрител следва да възприеме /досежно демонстрираната ненавист от Панайот по отношение на половата ориентация и личността на Пеньо-Парис/.От друга страна- внушават представа, че самият Пеньо-Парис е личност с по-ниско право на ценност и зачитане. След като се допуска да се отправят нападки срещу него за половата му ориентация и същият е оставен сам да се защити, очевидно се счита, че има равнопоставеност на тезите на участниците / ако въобще в случая може да се говори, че те изразяват мнения по определен въпрос/. Участниците не са възпирани от водещата, нито с друг способ им е подсказвано, че надхвърлят допустимото и общоприето отношение към човешката личност т.с. лансирано е поведението им като атрактивно, забавно и нестандартно, но не и като такова взаимноунижаващо ги , представящо ги в негативна светлина. В търсене на сензационност са надхвърлени границите на личната свобода и защита С оглед на

това следва да се приеме, че обсъжданото предаване – коментиранияте кадри попада в съдържанието на разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ.

Без значение е довода на жалбоподателя, че наказващия орган не е анализирал насоките и съдържанието на цялото предаване, а е извадил отделни кадри от контекста му, като по този начин е променил смисъла му. Отделните кадри, предмет на визираното нарушение са в достатъчна степен цялостни, последователни и непроменени, за да могат върху тях да се изграждат изводи за вмененото нарушение. Още повече, че засягането на човешкото достойнство е недопустимо независимо каква крайна цел преследва предаването. Съобразно чл. 7 ал. 1 от ИКТТ, както правилно е посочила в постановлението въззиваемата страна „всички елементи на програмните емисии, що се отнасят до тяхното представяне и съдържание, трябва да уважават достойнството на човешката личност и основните права на другите. В частност те не трябва да противоречат на добрите нрави...”. В случая не се търси субективна страна на нарушението, нито последното има за съставомерен признак настъпването на общественоопасни последици, за да се вземе предвид крайната цел и идея на предаването. В ЗАНН като изключение е въведена възможност, ако в специален закон се съдържа такава хипотеза, субект на административнонаказателна отговорност да могат да бъдат юридически лица. В конкретния случай в ЗРТ се съдържа такава хипотеза – чл. 126 ал. 1 от ЗРТ и административно-наказващият орган, след като е установил наличието на нарушение по чл. 17 ал. 2 от ЗРТ е упражнил правомощието си по чл. 53 ал. 1 от ЗРТ и наложил имуществена санкция. В случая наложеното наказание е съобразено и с квалифициращия признак “повторност”, тъй като нарушението е извършено след като на оператора е била налагана имуществена санкция за същото по вид нарушение. Несъстоятелна е тезата, че чл. 126 ал. 2 от ЗРТ не е приложен правилно, тъй като влязлото в сила наказателно постановление, определящо настоящото нарушение като “повторно”, също е за нарушение, извършено при условията на повторност, а според жалбоподателя разпоредбата на т. 33 от пар. 1 на ДР на ЗРТ не допуска “повторност на повторността”. Такава подкрепа в закона тезата не намира, а и в противоречие с принципите за определяне на наказанието е по-тежко квалифициращия признак на предходно нарушение да обоснове по-лека наказуемост на последващото. В този смисъл санкцията е правилно определена.

По изложените съображения и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН,
съдът

Р Е Ш И :

Потвърждава Наказателно постановление № 5 от 08.01.2009г,
издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което
на „Нова Телевизия- Първи частен канал”ЕАД е наложена
имуществена санкция в размер на 15 000 лева за нарушение на чл.17
ал.2 вр.чл.10 ал.1 т.6 от Закона за радиото и телевизията.

Решението подлежи на обжалване и протест в 14 дневен срок
от съобщаването му на страните пред Административен съд –София.

Районен съд

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО В ЗАКОННА
СИЛА НА 15.02.2009
РАЙОНЕН СЪДИЯ:
СЕКРЕТАР:

ИЗДАНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

РЕШЕНИЕ

№ 1495

гр. София, 15.05.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.01.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер 6927 по описа за 2009 година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 208-228 АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро ЗАНН е образувано по касационна жалба на „Нова телевизия – Първи частен канал“ ЕАД, чрез изпълнителния директор Карл Андерсон, срещу Решение от 28.07.2009 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 98 състав по НАХ дело № 1292/2009 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 5/08.01.2009 г. на председателя на Съвета за електронни медии, налагащо на касатора имуществена санкция в размер на 15 000 лв. за нарушение на чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от Закона за радиото и телевизията. По изложени в жалбата доводи за неправилност на съдебния акт, относими към касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, се иска неговата и на потвърденото НП отмяна, евентуално – намаляване на наложената имуществена санкция.

Ответникът в касационното производство – Съвета за електронни медии, чрез процесуалния си представител изразява становище за правилност на оспореното решение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна.

Първоинстанционният съд е извел правилно правните последици от установените по делото факти. Отговорността на „Нова телевизия – Първи частен канал“ ЕАД е ангажирана за това, че в предаването „Малката сестра“, излъчено на 29.09.2008 г. от 23.50 ч. до 00.50 ч. на 30.09.2008 г. по програма „Нова телевизия“, гости на което са били участници в предходен сезон на „Биг Брадър“, са употребени нецензурни думи, позволено е незначитане на човешкото достойнство и подбуждане към ненавист въз основа на полов признак. Чл. 126, ал. 1 ЗРТ предвижда имуществена отговорност на радио- и телевизионните оператори за нарушение на изрично изброени разпоредби на закона, в обхвата на

ЗЯРНО
СЕКРЕТАР

които попада и чл. 17, ал. 2. Съставът на нарушение се осъществява от обективна страна с неизпълнението от страна на операторите на задължението да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите по чл. 10 от закона, в конкретния случай – на недопускане на предаване при осъществяване на дейността на оператора, което противоречи на добрите нрави (т. 6 на чл. 10, ал. 1 ЗРТ).

Добрите нрави са морални, нравствени правила и ценности, възприемани традиционно като критерий за оценка на поведението в обществото, които по принцип не се налагат принудително. В отделни случаи, предвидени от позитивното право, към моралното им действие, обаче, се добавя и правно – спазването им при извършването на правно значими действия е дължимо, а неизпълнението им се санкционира. По този начин те очертават пределите на правомерното поведение на правните субекти. Правилно въззивният съд е преценил естеството на произтичащото от диспозицията на относително определената норма на чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 ЗРТ задължение на оператора и го е отнесъл към съдържанието на предаването, използваният език, поведението на участниците. Съдът е изложил конкретни съображения, обусловили заключението му за нарушаване с излъчването на предаването на добрите нрави, изразено с прояви на незачитането на човешкото достойнство, подбуждането към ненавист на полов признак (квалифициращ белег по чл. 10, ал. 1, т. 6 ЗРТ на противоречието с добрите нрави) и нецензурния език, които се споделят напълно и от касационната инстанция. Противно на твърдението в жалбата, развлекателният характер на предаването (talk show) не представлява обстоятелство, което изключва задължението на оператора да се съобразява с принципите по чл. 10 от закона при осъществяването на дейността си. Този извод е относим и към възражението относно часовия пояс, в който е излъчено предаването, тъй като забраната за допускане на предавания, противоречащи на добрите нрави, е абсолютна и действието ѝ не е нормативно ограничено от конкретното време на разпространение на предаването.

Принципът на чл. 10, ал. 1, т. 6 ЗРТ по отношение на представянето и съдържанието на програмите на операторите е възприет и в чл. 7 от Европейската конвенция за трансгранична телевизия, ратифицирана и от Република България, като конкретно проявление на уважаването на достойнството на човешката личност и зачитането на основните права на другите. Неговото спазване не е несъвместимо със задължението за осигуряване на свобода при изразяването на мненията. Правото свободно да се изразява мнение не е неограничено – границата при упражняването му се определя от зачитането на правата и законните интереси на правните субекти, поради което и довод за правомерност на поведението на касатора не може да се черпи от противопоставянето на двете, защитени от правния ред, ценности. В този смисъл обстоятелството, че циничните думи и действия са отправени към присъстващо в студиото лице, което би могло да се защити, са неотносими към нарушението по чл. 17, ал. 2 ЗРТ, тъй като поведението на участниците следва да бъде преценявано чрез обективната му съпоставка с правилата на добрите нрави и на начина, по който то би

от на е за 10 от че при зчи на нности, ието в тделни йствие, правно ра. По ние на зото на рма на ратора език и аж ля, то на четото на тризнак ието с ю и от албата, авлява да се четото на часовия пускане отна и еме на авр ето пл. 7 от на и от аването рава на ието за Травото ата при конните ност на нето на смисъл ни към ити, са дението ата му о то би

могло да бъде възприето от зрителите. Не може да бъде споделено виждането, че досега на определени части от тялото с лицето на единия от участниците, както и използвания език (изричното възпроизвеждане и повторно обсъждане на които не е дължимо) могат да бъдат квалифицирани като проявна форма на свободата на словото и съответстващи на добрите нрави. Обратно на твърденията в жалбата, съображенията на районния съд са основани на цялостния контекст на предаването, а съдържанието му, отразено в НП, е достатъчно за определянето на неговата насоченост и представите, които би могло да създаде сред зрителската аудитория. От друга страна, въпреки, че контрола върху излъчването на предаването принадлежи на оператора, неуприуденото поведение на водещата по-скоро мотивира участниците и едва ли може да се приеме като опит за тяхното възпиране и успокояване на обстановката.

Наложената имуществена санкция е съобразена и с правилата за определяне на наказанието по чл. 27 ЗАНН. Нейният размер е съответен на тежестта на нарушението, преценена във връзка с отегчаващото отговорността обстоятелство на предходно извършвани нарушения от същия вид, от което произтича и по-високата степен на засягане на защитените с установеното задължение по чл. 17, ал. 2 ЗРТ обществени отношения.

Неоснователно е касационното оплакване за допуснато съществено нарушение на процесуални правила по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 3, т. 2, предл. 1-во НПК. Обжалваното решение притежава изискуемостта от чл. 339, ал. 1 и 2 НПК съдържание. Решаващият състав е обсъдил основните доводи, релевирани с жалбата срещу НП, с което е обезпечил и възможността на адресата на НП да разбере съображенията на съда, обосноваващи правният му извод за доказаност на нарушението, предмет на НП. Правилни по своя резултат са и мотивите на съда по направеното възражение във връзка приложението от наказващия орган на чл. 126, ал. 2 ЗРТ, относимо към размера на наложената санкция.

При липсата на инвокираните касационни основания обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд – София-град, XI касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.07.2009 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 98 състав по НАХ дело № 1292/2009 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

ВЕРНО С ОРИГИНАЛА

СЕКРЕТАР: